

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: Ing. J. M., zastoupen Mgr. Radkem Látem, advokátem**, se sídlem Smilova 547, 530 02 Pardubice, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2013, č. j. KrÚ – 17302/37/2013/OMSŘI/Dr, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,**

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 11. 4. 2013, č. j. KrÚ – 17302/37/2013/OMSŘI/Dr, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 14. 6. 2013 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2013, č. j. KrÚ – 17302/37/2013/OMSŘI/Dr, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „stavební úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 2. 2013, č. j. MUPC 2241/2013, jímž mu byla stanovena podmínka pro odstranění nepovolených stavebních úprav stavby „Zemědělská stavba – hala pro výkrm drůbeže, Přelouč, Škudly“ na pozemcích označených jako st. parc. č. 47/1 a 47/2 v kat. území Škudly (dále jen „stavební úpravy“ nebo též „nepovolené stavební úpravy“). V žalobním petitu žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

Zároveň se žalobou žalobce podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnil následujícím způsobem:

Odstranění nepovolených stavebních úprav ve stanovené lhůtě je objektivně neproveditelné. Správní orgány nevzaly v úvahu sdělení žalobce o vyskladnění drůbeže na konci srpna 2013, lhůtu stanovily tak, že nerespektuje potřeby drůbeže. Rovněž nebylo vzato v úvahu řízení o povolení stavby probíhající před stavebním úřadem pod sp. zn. ST/19365/Ný, v němž žalobce žádá o povolení stavby spočívající ve změně systému odvětrávání haly, kdy se jedná o tutéž halu, v níž má nařízeno provést odstranění nepovolených stavebních úprav – ventilátorů. Realizace napadeného rozhodnutí se týká toliko žalobce, nikoho jiného. Pokud by měla být dodržena stanovená lhůta do 30. 6. 2013, muselo by dojít k vyskladnění několika desítek tisíc kusů drůbeže, kterou by „bylo zřejmě s odkazem na hygienické předpisy nutné bezodkladně utratit“. Na straně žalobce by tak došlo k závažné ekonomické újmě, dostal by se rovněž do nepříjemné pozice vůči obchodním partnerům, kdy by nebyl schopen plnit své závazky a tak se dostal do reálného rizika uplatnění smluvních a zákonných sankcí a poškození svého dobrého jména. Stejně tak by se odstranění stavebních úprav mohlo dotknout existujících pracovněprávních vztahů zaměstnanců žalobce. Žalobci

není známo, že by přiznáním odkladného účinku vznikla újma jiným osobám, či že by jeho přiznání bylo v rozporu s konkrétně definovaným a existujícím veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu žalobce vyjádřil podáním ze dne 15. 7. 2013 tak, že věc ponechává na rozhodnutí soudu.

Podle § 73 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném od 1.1.2012 (dále jen „s.ř.s.“): „Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

K tomu, aby byl žalobce s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě úspěšný, musí být splněny dvě podmínky:

- 1) výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám,
 - 2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
- Je přitom na žalobci, aby naplnění těchto podmínek tvrdil a doložil.

Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku jednak tvrdil neproveditelnost odstranění nepovolených stavebních úprav ve stanovené lhůtě, dále pak namítal ekonomickou újmu na své straně v důsledku utracení vyskladněné drůbeže, možný dopad na pracovněprávní vztahy jeho zaměstnanců a probíhající řízení o povolení stavby. Současně poukazoval na to, že přiznáním odkladného účinku žalobě nevznikne újma třetím osobám a rovněž tak toto přiznání nebude odporovat veřejnému zájmu. Svá tvrzení nijak nedoložil. Žalovaný pak ponechal rozhodnutí o podaném návrhu na úvaze soudu.

Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že rozhodnutí o odstranění nepovolených stavebních úprav nabylo právní moci dne 6. 12. 2012 (rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. 12. 2011, č. j. MUPC 20412/2011, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2012, č. j. KrÚ - 2320/7/2012/OMSŘ/Dr2) a tímto rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 11. 2. 2013 je již řešena pouze lhůta, v níž má žalobce nepovolené stavební úpravy odstranit. Dále pak z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce v průběhu řízení před stavebním úřadem nespolupracoval, nereagoval ani na výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí, krátkost stanovené lhůty a rovněž možnou ekonomickou újmu a nezohlednění veterinárního hlediska pak namítal v odvolání, s nímž se žalovaný vypořádal. Uvedl mimo jiné, že zohlednil možné ohrožení zdraví a pohody bydlení v sousedních domech ve vztahu k překračování nočních hlukových limitů vyplývajícím z hlukové studie a že termín vyskladnění uvedený žalobcem neodpovídá termínu pro délku chovu, kdy chovný cyklus kuřic trvá průměrně 120 dnů, naskladnění proběhlo dle sdělení žalobce dne 29. 9. 2012 a z neplánované kontroly provedené Českou inspekcí životního prostředí dne 27. 2. 2013 vyplynulo, že probíhá odchovný cyklus kuřic, přičemž ve dnech 23.-25. 1. 2013 proběhla manipulace spočívající v roztrídění a přesunu, při které nebyl chovný cyklus ani ukončen, ani přerušen. Dále pak v napadeném rozhodnutí žalovaný podotkl, že v případě nového naskladnění drůbeže v měsících únor či březen 2013 se žalobce vystavil riziku nuceného přerušení chovu, neboť už si byl vědom pravomocně nařízeného odstranění nepovolených stavebních úprav.

Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku předestřel pouze obecná tvrzení o krátkosti stanovené lhůty, možné ekonomické újmy, nezohlednění veterinárního hlediska a možném dopadu na pracovněprávní vztahy, aniž by tato jakkoli konkretizoval či doložil. Tvrzení o krátkosti lhůty je přitom zvláštní, neboť žalobce již od 6. 12. 2012 věděl, že mu bylo pravomocně nařízeno odstranění nepovolených stavebních úprav a že probíhající řízení před stavebním úřadem povede pouze ke stanovení lhůty, v níž bude povinen odstranění realizovat. Ne bez významu je rovněž skutečnost, že žalobce podal žalobu na přezkum rozhodnutí žalovaného spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku až v poslední den dvouměsíční lhůty k podání žaloby. Pokud by situace byla tak vážná, jak v návrhu tvrdí, jistě by tento podal dříve, nikoliv necelé dva týdny před vypršením stanovené lhůty pro odstranění nepovolených stavebních úprav. Ekonomickou újmu žalobce nijak specifikoval, neuvedl, kolik kuřic v hale chová, nevyčíslil jejich cenu, nedoložil náklady spojené s jejich přemístěním či nutným utracením, rovněž tak nespecifikoval ani možnou újmu v důsledku neplnění obchodních závazkových vztahů. Rovněž tak dopad na zaměstnance tvrdil pouze v rovině obecné. Pokud se týká probíhajícího řízení o povolení stavby, žalobce toto nedoložil, rovněž tak neuvedl, zda se jedná o stavbu shodnou se stavebními úpravami, jejichž odstranění bylo nařízeno, či jinou, tudíž soud nemohl zvážit, zda řízení má či nemá k posuzovanému návrhu vztah, případně jaký. Tvrzení o nedotčení zájmů třetích osob se pak jeví ve světle odůvodnění napadeného rozhodnutí nevěrohodné, neboť žalovaný v tomto rozhodnutí poukazuje na hlukovou studii a překračování hlukových limitů v noční době z ní vyplývající. Žalobce své tvrzení o dodržování denních a nočních hlukových limitů nedoložil. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě tak zcela postrádá poukaz na konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tom, že výkonem či jinými právními následky napadeného rozhodnutí vznikne žalobci nepoměrně větší újma, než by vznikla přiznáním odkladného účinku žalobě jiným osobám. Kromě napadeného rozhodnutí nebyly soudu předloženy žádné jiné listiny, poukaz na případné další podklady rovněž chybí. První podmínka pro přiznání odkladného účinku tedy nebyla splněna, když žalobce rezignoval na uvedení konkrétních tvrzení, z nichž by bylo možno její splnění dovodit. Z tohoto důvodu soud již nemusel zkoumat splnění podmínky druhé, přesto však v zájmu předvídatelnosti soudního rozhodování uvádí, že ani tuto druhou podmínku nemá za splněnou, neboť veřejným zájmem je, aby stavební úpravy byly prováděny v souladu se zákonem a stavební úpravy nezákonné nebyly tolerovány, tj. byly buď dodatečně povolovány, či nařizováno jejich odstranění. S tímto žalované rozhodnutí zcela koresponduje. Soud současně předesílá, že si je plně vědom toho, že žalobce toto rozhodnutí napadl včasnou žalobou, na základě které bude podrobeno soudnímu přezkumu, nicméně zatím je dané rozhodnutí v právní moci a je tedy třeba presumovat jeho správnost a respektovat ho.

Soud s ohledem na vše výše řečené uzavírá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě specifikované v § 73 odst. 2 s. ř. s. nebyly splněny, proto odkladný účinek žalobě nepřiznal a žalobcův návrh zamítl.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení není podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost přípustná.

V Pardubicích dne 17. července 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: V. P.